

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 4/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Љ.А. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.А., адв. Б.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 18/15 од 12.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 931/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној 26.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Љ.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 18/15 од 12.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 931/15 од 29.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 18/15 од 12.06.2015. године, окр. Д.П. и окр. А.Љ., оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по четири године и шест месеци.

Одлучујући о изјављеним жалбама Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 931/15 од 29.09.2015. године, усвајањем жалби окр. Д.П. и његовог браниоца преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији и окр. Д.П. осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, док је жалбу Вишег јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног Љ.А. одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Љ.А., адв. Б.К. поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 3. и члана 441. став 4. ЗКП, и због повреде закона у односу на кривичну санкцију, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, преиначи другостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног осуди на казну затвора у трајању од три године и шест

месеци, или да другостепену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Љ.А., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи повреде закона из члана 439. став 1. тачка 3. и члана 441. став 4. ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП, представљају разлоге из којих је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости, из образложења захтева и навода којима бранилац полемисе са оценом изведених доказа од стране судова у редовном поступку и то одбране окривљеног Д.П., ДНК вештачења, затим се бави доказима чије је извођење суд одбио а који би утицали на доношење „исправне“ одлуке, затим указује на чињенице од значаја за одмеравање казне а које је, према захтеву, суд погрешно ценио у односу на окр. Д.П. и окр. Љ.А. ... произилази да указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП (раније важећи ЗКП), која се састоји у томе да је изрека пресуде противречна сама себи и разлозима и образложењу пресуде, затим да иста нема разлога о одлучним чињеницама а да су дати разлози непотпуни, нејасни, контрадикторни, како сами са собом тако и са изведеним доказима и са стањем у списима предмета. Међутим, ни битна повреда одредаба кривичног поступка на коју бранилац указује овим наводима – члан 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Љ.А. оценио недозвољеним и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.